

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Schismaticis. Titvlvs IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

quod prædictorum articuloꝝ prædictio, & doctrina redundare poterant in multarum perniciem animarum: ipsos per prælatos prædictos in Theologia examinari fecimus diligenter. Nos ipsi etiam cum dictis fratribus nostris collationem solertem & examinationem habuimus super his. Per quas quidem collationem & examinationem super his habitas, comperimus præmissos articulos doctrinam non sanam, sed periculosa[m] multum & veritati contrariam continere. Quos etiam articulos omnes & singulos idem magister Ioannes, veris sibi rationibus opinioni dudum sua habitæ contrariis demonstratis, in consistorio revocavit: asserens se credere eos non veros, sed ipsorum contrarium verum esse, & dicens se nescire rationibus sibi factis in contrarium respondere. Ideoque ne per asseritionem, prædicationem, & doctrinam huiusmodi in errorem (quod absit) animæ simplicium prolabantur, omnes articulos & quemlibet eorum tanquam falsos & erroneos, & à doctrina sacra & devios auctoritate Apostolica condemnamus & reprobamus, de fratrum nostrorum consilio prædictorum, doctrinam contrariam veram, & contrarium esse catholicum asserentes: scilicet, quòd illi, qui prædictis fratribus confitentur, non magis teneantur eadem peccata confiteri iterum, quàm si ea aliis confessi fuissent eorum proprio iacerdoti iuxta concilium generale. *a* Oportantesque veritatis vias notas esse fidelibus cunctis, & prædictis erroribus præcludere aditum, ne subintrent errores, felicitis recordationis Alexandri quarti, & Clementis quarti Romanorum Pontificum, prædecessorum nostrorum vestigiis innitendo, universis & singulis districtius inhibemus, ne quisquam præmissos articulos per nos (ut præmittitur) damnatos & reprobatos, & contenta in eis, vel aliquo ipsorum, utpote à catholicis mentibus respuenda, tenere audeat, seu defensare quomodo libet, vel docere. Quocirca universitati vestræ per Apostolica scripta præcipiendo mandamus, quatenus universis & singulis vestrum in civitatibus & diocesi. vestris convocato clero & populo communiter omnia præmissa & singula per vos, seu alios solemniter publicetis. Nos etiam eidem magistro Ioanni mandamus, quòd in eistanquam veritati contraria propria vocis oraculo, asseveratione constanter publicè debeat revocare. Quod se facturum dictus magister Ioannes efficaciter repromisit. Datum Avin. 3. Cal. Aug. Pont. nost. Anno 5.

CAP. III.

Inquisitores hereticæ pravitatis censuras ecclesiasticas fulminare non possunt in officiales & nuncios sedis Apostolicæ sine ipsius licentia speciali: sed de eorum excessibus informationem facere possunt, & deinde Romano Pontifici significare.

Idem.

Cum b Mattheus de Pontinian. ordinis prædicatorum, inquisitor hereticæ pravitatis in regno Siciliae auctoritate Apostolica deputatus, frivola occasione quaesita, ac nostra & Apostolica sedis reverentia & honore postpositis, in dilectum filium G. de Baleto, Archiepiscopum Forolivien. Capellanum nostrum, Campaniæ, Maritiinæque rectorem excommunicationis sententiam inconsultis motibus, non sine multa temeritate duxerit proferendam: Nos volentes de cætero talium præsumptoribus obviare, universis & singulis, tam ordinariis, quàm delegatis iudicibus, & inquisitoribus

a Id est, Conc. gener. Later. sub Innoc. III. c. 21. & refertur in ca. omni. de penit. & remiss. *b* Super hac constitutione, vide omnino Consilium Lapi. incip. factum super quo. id consilium nunc circumfertur post Consilia. Oldradi. adde Emericum in dretorio inquisit. part. 3. qua. 17. 26.

pravitatis eiusdem, & aliis universis & singulis, quæque auctoritate fungantur, auctoritate Apostolica districtius inhibemus, & mandamus expresse, ne contra nos & Apostolicæ sedis officiales vel nuncios, aut ipsorum aliquem, quavis occasione vel causa, abique iuris & Apostolicæ sedis licentia specialibus per sedis ipsius teras concedenda, plenam faciente de tenore præsentium mentionem, procedere quomodo præsumantur contra eos, vel ipsorum aliquem excommunicationis vel suspensionis, seu quavis alias sententias promulgare. Nos enim ex nunc decernimus irritum & inane, quicquid contra inhibitionem & mandatum huiusmodi contrarium tentari. Volumus tamen, quòd diocelani & in quibus res prædicti, super iis, quæ negotium tangunt, & aliis vero super iis, quæ rem tangunt vel publicam utilitatem, sive ordinarii, sive delegati quocumque autoritate fuerint, prout possent ad eorum officium pertineret si quid per officiales & nuncios ipsos indebitè tentatum extiterit, se plenius informare: itaque diligenter gausficare studeant, ut providere super hoc de rebus opportuno valeamus. Nulli ergo, &c. Datum Avin. XII. Cal. Ian. Pont. nost. Anno 11.

DE SCHISMATICIS
TITVLVS IV.
CAP. VNICVM.

Processus & sententias latis per Bonifacium VIII. contra Iacobum & Petrum de Colonna, tanquam schismaticos, & posteros, revocat hic Benedictus XI. exceptis casibus, in quibus nihil immutat. Et sic (ut clare patet) hæc omnia corrigis, & profus revocat cap. unice. eod. tit. lib. Benedictus XI.

Dvdum bonæ memoriæ Bonifacii VIII. prædecessoris nostri, contra Iacobum, fratrem, & Ioannem de sancto Vito, Ottonem, quondam Agapitum, Stephanum & Iacobum Scyarrum, etiam memorati Iacob. & filios olim Ioan. de Colonna, & posteritatem eorum, necnon contra Richardum, filium Ioan. de monte nigro, ac adiutores, fautores, & protectores eorum, cuiuscumque status, etiam imperatoris, regali dignitate fulgerent, contra ipsos iniquè processisse, dum vixit, varios fecit processus, & sententias penales habentes & multas, proinde in multis & cessibus continetur: ex quibus sic patet in multis & prolixis breves exprimimus, quos magis volumus specialiter singulas numeratas, & sententias expressas. Inter cætera siquidem demeritis Iacob. & Pet. à cardinalatibus sanctæ Romanæ eccl. rediens eos & filios dicti Iacob. & posteritatem eorum inobedientes ad Apostolicæ dignitatis apicem & cardinalatus honorem, ipsos eisdemque Iaco. & Ottonem, & Richardum, vestros officios ecclesiasticos, & ecclesiasticis privavit, coque, & Agapitum, Stephanum & Scyarrum prædictos hanc ab urbe, & ita ecclesiæ supradictæ ipsorum constituit, bona & iura, plurimum excommunicationum sententiarum innodavit, addidit infamiam, capiendos exposuit, & innotavit, & tanquam hereticos puniendos ab administrationibus & officis, jurisdictionibus, electione & dignitatibus in urbe & circa in Rom. eccl. & cura, ac ipsorum posteros perpetuo, & in terris Romanæ eccl. usque in quartam generationem, per masculinam & femininam sexum coercuit: eis incolatum, civitatem & habitationem urbis, circumpositæ regionis, & terrarum subiectarum ecclesiæ interdixit, & interdictum les fecit. Nos itaque, qui ejus vices in terris gerimus, cuius est proprium misereri & parcere, eorum miserationem & verumnis compatiimur, ad clementiam pro eis conmovemur, ipsis peccatis nostris aperimus viscera, & manibus

manuetudinem non negamus: misericordes ab eis non avertimus oculos, illisque pium animum exhibemus. Ideoque omnes prædictas, depositionis à cardinalatibus, privationis à beneficiis & ecclesiis, inhabilitatis ad papatum Romanum, & bonorum, & jurium quæ certis nobilibus Romanis civibus & aliis concessa sunt (confiscationibus exceptis, in quibus nihil immutamus ad præsens) sententias, poenas & multas, & alias, quæ in processibus memoratis sive alibi continentur: verbo etiam in vita ipsius, vel in morte in eos latas & inflictas, seu confirmatas & innovatas per prædec. eundem, sicut si (ut prædicatur) essent per nos specialiter numerate, & nominatim expressa, tam ad prædictas Jacob. & fil. dicti Ioan. de Col. masculinam & foemininam prolem, eorundem Ioan. & filiorum, & per utrunque sexum posteritatem descendentem ab eis, Pe. & Richardum, & Ioann. de monte nigro præfatos, quam ad coadjutores, fautores, receptatores, susceutores, & sequaces eorum quoslibet alios, penitus tollimus & viribus vacuumus: Ita, quod nec etiam pro præterito tempore possint super eis aliqua personæ impeti, quæ incurrisserint eas, aut contra ipsas aliquem effectum habere. Eisque quod quævis alia quam præfatarum, depositionis à cardinalatibus, privationis beneficiorum & ecclesiarum, confiscationis bonorum & jurium, quæ (ut præmittitur) dictis civibus seu aliis sunt concessa, & inhabilitatis ad papatum, sententia sive poena abstrulit, reddimus. Et irregularitatem, si quam quocumque modo contraxerint, removemus, & normam abolenus ipsius. Inhibentes ne jam dicta præfate cum monte suo readificetur, vel muniatur, aut civitatis nomen, sive episcopatum recuperet absque nostra licentia speciali. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus, processibus, inhibitionibus, decretis, privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, earum effectus possit quomodolibet impediri: & de quibus, quorumque totis tenoribus, de verbo ad verbum, debeat in nostris literis fieri mentio specialis.

DE FURTIS.
TITVLVS V.
CAP. VNIC.

Publicatio excommunicationis lata in eis, qui furati sunt thesaurum ecclesie, quem iubente Clemente Papa de Perusio in Lucanam civitatem tres viri hic nominati deportaverant. Et hic habetur optima practica monendi malefactores, ut intra certum terminum satisfaciant, alias excommunicationem incurant: & modum ipsius excommunicationis publicanda hæc extravaganantia manifestat.

Ioannes XXII.

INFIDELIS & solida prædicationis alumni se per culpæ vitium indignos efficiunt, ut matris ecclesie filii nuncupentur, dum ad ipsius matris injuriam se convertunt (quod gravi nos commotione perturbat) matris ejusdem pietatem offendunt: & his in perniciem miserabili cæcitate dilapsis, resurgunt infamiz maculis loca propriæ nationis. Dudum siquidem nonnulli degeneres filii, qui ad quæque nefaria currere sunt ausi, perverfis ausibus in matris ejusdem prosilientes injuriam & offensam, illam thesauri sui maximam partem, quæ de Perusio ad civitatem Lucanam de mandato felic. recor. domini Clementis Pa. V. prædec. nostr. dum adhuc viveret, per dilectos filios Vitalem de Chabenate, clericum Burdegalem, diocesis & Guli. de Luna, servientem prædecessoris ejusdem, unâ cum dilecto filio Jacobo de Casalibus Decano ecclesie S. Severini Burdegali. dioc. Capellano nostro, extiterat deportata: & que in sacristia monasterii S. Fedriani Lucanen. tunc temporis servabatur: deinde ad cameram prædecessoris ejusdem fideliter deferendam tempore invasionis civitatis

Lucanen. direperant in prædam, & de præfata sacristia per violentiam asportarunt. Nos igitur ad recuperationem thesauri prædicti sollicitis studiis prætendentes, omnes & singulos asportantes thesaurum prædictum, & alios, penes quos aliqua de thesauro fuerunt, vel adhuc existunt, auctoritate Apostolica coram hac fidelium multitudine copiosa monemus, ut ea nobis aut ei, quem ad id duximus deputandum, intra quatuor mensium spatium à die datæ publicationis præsentium numerandum cum integritate restituant & assignent: ac omnes & singulos scientes, ubi, vel penes quos aliqua de dicto thesauro extiterint, vel existant, ut intra terminum prædictum, nobis aut ipsi deputato nostro indicare studeant: aliaquin in omnes & singulos monitionis hujusmodi contemptores, cujuscumque dignitatis, status, vel conditionis extiterint, etiam si patriarchali vel superiori, aut lia quacumque præzeminant dignitate, ex nunc auctoritate prædicta excommunicationis sententiam promulgamus: Mandantes illos per dioceses locorum & rectores parochialium ecclesiarum civitatum & diocesium earundem singulis diebus dominicis & festivis pulsatis campanis & candelis extinctis & festivis pulsatis nunciari: processuri ad graviora nihilominus contra eos, neenon & contra civitates, communitates, universitates, & singulares personas quascumque, quæ fuissent in præmissis culpabiles, sicut protervia ipsorum exegerit, & viderimus expedire. Non obstante, si eis aut eorum aliquibus, vel alicui sub quacumque forma vel conceptione verborum, à sede Apostolica sit indultum, quod excommunicari non possint, per literas sedis ejusdem non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & qualibet alia dictæ sedis indulgentia generali vel speciali, cujuscumque tenoris existat, per quam effectus præsentium impediri possit, vel quomodolibet retardari. Ut autem hujusmodi nostra monitio verius ad communem omnium notitiam deducatur, chartas sive membramas monitionem contingentes eandem, in ecclesia Avinion. appendi vel affigi ostiis seu superliminaribus ejusdem ecclesie faciemus, quæ monitionem ipsam suo quasi sonoro præconio & patulo judicio publicabunt: ita quod omnes & singuli, quos monitio ipsa contingit vel contingere potest, nullam postea possint excusationem prætere, quod ad eos talis monitio non pervenerit, vel quod ignoraverint eandem: Cum non sit verisimile, remanere quoad ipsos incognitum vel occultum, quoad tam patenter omnibus publicatur. Datum Avinion. 2. Calend. April. Pontif. nostr. Anno I.

DE CRIMINE FALSI.
TITVLVS VI.
CAP. VNIC.

Alchimia hic prohibetur, & puniuntur facientes & fieri procurantes: quoniam tantum de vero auro & argento debent inferri in publicum, ut pauperibus erogetur, quantum de falso & adulterino possuerint. Et si eorum facultates non sufficiant, poena per iudicium discretionem in aliam commutabitur, & infames sunt. Et si sine clerici, beneficii habitus privantur, & ad habenda inhabiles efficiuntur. Vide extravaganantiam ejusdem Ioan. qua incipit, Provident. & est sub eod. tit. collocata.

Ioannes XXII.

SPONDENT a, quas non exhibent divitias, pauperes Alchimistæ: pariter, qui se sapientes existimant, in foveam incidunt, quam fecerunt. Nam

a Vide B. Thom. 2. 2. q. 77. art. 2. ad 1. arg. & ibi. Cajetanus O. drad. consil. 74. incip. an alchimista peccet. & late Cassanum in catalogo gloria mundi, part. 11. consil. 40.

PPPP